

(Dijous després de Cendra. Santa Perpètua i santa Felicitat)

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Himne

Déu té nom: Ell és sempre amb el seu poble,
solidari dels pobres i oprimits,
consciència i clam en els profetes
fent memòria contra tants oblits.

Quaranta anys pel desert, l'Egipte enrera,
fent camí, l'horitzó verge al davant:
llibertat, que és tot festa en l'assemblea,
terra nova, que el poble va creant.

Som temptats de tornar al vell esclavatge:
els vells ídols són dolços d'enyorar...
Car seguir l'Esperit, vol dir tothora
inventar de bell nou, recomençar.

Però el nou pa, el pasta un poble que treballa,
la suor raja alegre si és per tots;
llet i mel regalimarà la terra,
oliveres i palmes treuran brots.

I Jesús ens dirà: "convé que sigui",
i obrirà al cel les branques de la creu,
i els clavells duran sang del seu Calvari
i la vida de tots tindrà aquest preu.

Antífona 1 Amor i muralla que em salva, el Senyor és l'escut que m'empara.

Salm 143

I

Beneït sigui el Senyor, la meva roca,
que m'ensinistra els braços a la lluita
i les mans per al combat;

és l'amor i la muralla
que em deslliura i em salva,
és l'escut que m'empara.

Ell sotmet el poble al meu govern.

Senyor, ¿què són els homes, per fixar-vos-hi?
¿Què són els mortals per ocupar-vos-en?

L'home s'esvaeix com el fum,
els seus dies es fonen com una ombra.

Senyor, esberleu la volta del cel, i baixeu;
toqueu les muntanyes, i que treguin glops de fum;
desconcerteu-los fulminant els vostres llamps,
disperseu-los tirant les vostres fletxes.

Allargueu la mà des de dalt i salveu-me,
allibereu-me de l'aiguat
i de les mans dels estrangers,
que parlen de divinitats que no existeixen
i alcen la dreta jurant per déus falsos.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i
pels segles dels segles. Amén.

Antífona 1 Amor i muralla que em salva, el Senyor és l'escut que m'empara.

Antífona 2 Feliç l'home que té el Senyor per Déu.

II

Déu meu, us dedicaré un càntic nou,
acompanyaré amb les arpes el meu cant:
vós doneu als reis la victòria,
i salveu David, el vostre servent.

Salveu-me de l'espasa maligna,
allibereu-me de les mans dels estrangers,
que parlen de divinitats que no existeixen
i alcen la dreta jurant per déus falsos.

Feu pujar els nostres fills
com plançons que es fan grans amb vigor jove;
les nostres filles, com pilastres ben tallades,
com pilastres d'un palau.

Que les nostres sitges siguin plenes
i puguin proveir de tot;
que es propaguin a milers les ramades
als afores de les nostres viles
i els nostres bous arribin carregats.

Que no ens rendim a l'enemic
ni vegem obertes les muralles,
ni sentim a les places el crit d'alarma.

Feliç el poble que frueix de tot això.
Feliç el poble que té el Senyor per Déu.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 2 Feliç l'home que té el Senyor per Déu.

Antífona 3 Ara és l'hora de la victòria del nostre Déu, és l'hora del seu Regne.

Càntic Ap 11, 17-18; 12, 10b-12a
El judici de Déu

Gràcies, Senyor, Déu de l'univers,
que sou i éreu,
perquè ja heu pres el vostre gran poder
i heu instaurat el vostre regne.

Les nacions estaven furioses,
però ara ha arribat el vostre dia,
l'hora de judicar els morts:
l'hora de recompensar
els vostres servents els profetes
el poble sant
i tots els qui han reverenciat el vostre nom,

grans o petits,
l' hora de destruir els destructors de la terra.

Ara és l' hora de la victòria del nostre Déu,
l' hora del seu poder i del seu regne,
i el seu Messies ja governa,
perquè l' acusador dels nostres germans,
que els acusava nit i dia davant el nostre Déu,
ha estat expulsat.

Els l' han vençut per la sang de l' Anyell
i pel testimoniatge del seu martiri,
ja que no van estimar tant la vida
que els fes por la mort.
Alegreu-vos-en, cel i tots els qui hi habiteu.

Glòria al Pare i al Fill i a l' Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Antifona 3 Ara és l' hora de la victòria del nostre Déu, és l' hora del seu Regne.

Lectura bíblica

1,1.6-18

Comença el llibre del Deuteronomi

Últimes paraules de Moisès a Moab

Aquestes són les paraules que Moisès adreça a tot Israel a l' altra banda del Jordà, a l' estepa, a l' Arabà, que confronta amb el mar Roig, entre Faran, Tófel, Laban, Haserot i Di-Zahab:

«El Senyor, el nostre Déu, ens va dir a l' Horeb:

“Ja fa prou temps que esteu en aquesta muntanya; aneu cap a la muntanya dels amorreus i als pobles que hi habiten: a l' Arabà, a la Muntanya, a la Terra Baixa, al Nègueb i a la Costa, al país dels cananeus, al Líban i fins al gran riu Èufrates. Us ofereixo el país que teniu davant vostre. Aneu a prendre possessió del país que el Senyor jurà de donar als vostres pares, a Abraham, a Isaac, a Jacob i a la seva descendència”.

Aquell temps, us vaig parlar així:

“No puc portar-vos tot sol. El Senyor, el nostre Déu, us ha multiplicat de tal manera, que avui sou tants com les estrelles del cel. Que el Senyor, el Déu dels vostres pares,

us multipliqui mil vegades més i us beneeixi tal com us ha promès. ¿Com portaré jo tot sol la vostra càrrega, el vostre pes i els vostres plets? Elegiu de les vostres tribus homes savis, prudents i entesos, que jo els constituiré responsables vostres”.

Vosaltres em responguéreu:

“Ens sembla bona la teva proposta”.

Aleshores vaig prendre els principals de les vostres tribus, homes savis i entesos, i els vaig constituir responsables vostres: caps de mil, de cent, de cinquanta, de deu, i magistrats de cada tribu. Aleshores, vaig manar als vostres jutges:

“Escolteu els vostres germans i jutgeu segons justícia les qüestions que es presentin entre ells o amb els forasters. En el judici, no feu accepció de persones; escolteu els humils igual que els poderosos. No temeu ningú, perquè el judici és cosa de Déu. Si trobeu un cas massa espinós, adreceu-me'l, que jo l'escoltaré”.

I us vaig prescriure tot el que havíeu de fer».

Lectura espiritual

De les Homilies de sant Joan Crisòstom, bisbe

(Homilia 3 adversus judaeos)

Dejunem pels nostres pecats perquè estem a punt d'acostar-nos als sagrats misteris

¿Per què dejunem durant quaranta dies? N'hi havia molts que, en el passat, s'acostaven als sagrats misteris temeràriament i sense cap preparació, sobretot aquests dies en què Crist s'oferí a si mateix. Per això, els Pares, conscients del mal que podia derivar-se d'acostar-se als misteris tan irresponsablement, van creure oportú prescriure quaranta dies de dejuni, de pregàries, de meditació de la paraula de Déu i de reunions, perquè tots, diligentment purificats per la pregària, l'almoïna, el dejuni, les vetlles, les llàgrimes, la confessió i les altres obres, puguem acostar-nos als sagrats misteris amb la consciència neta, segons la nostra capacitat receptiva. L'experiència ens diu que, amb aquesta decisió unànime, van assegurar, fins i tot per a l'esdevenidor, una cosa ben gran i excel·lent, aconseguint de fer-nos arribar a l'observança habitual del dejuni.

De fet, encara que durant tot l'any no ens cansem pas de predicar i proclamar el dejuni, ningú no fa cas de les nostres paraules; en canvi, només amb l'arribada del temps de Quaresma, tot i que no hi hagi ningú que estimuli ni exhorti, fins el més negligent es reanima i acull les exhortacions i els estímuls que el mateix temps quaresmal ens ofereix.

Per tant, si algú et pregunta per què dejunes, no diguis pas que és per la Pasqua, ni tan sols per la Creu. Certament, no dejunem ni per la Pasqua ni per la Creu, sinó pels nostres pecats, perquè estem a punt d'acostar-nos als sagrats misteris. A més, la Pasqua no és pas motiu de dejuni ni de dol, sinó de goig i d'alegria.

Finalment, la Creu prengué damunt seu el pecat, va ser expiació per a tothom i reconciliació d'un odi inveterat, obrí les portes del cel, retornà a l'amistat els qui eren enemics, ens va fer pujar al cel, col·locà la nostra naturalesa a la dreta del tron i ens concedí molts altres béns innumbrables.

Així, doncs, no hem pas de plorar i d'afligir-nos per totes aquestes coses, sinó estar contents i alegrar-nos. El mateix sant Pau diu: *Déu me'n guard, de gloriar-me en res, si no és en la Creu de nostre Senyor Jesucrist*. I encara: *Déu ens donà prova del seu amor, perquè quan érem encara pecadors, el Crist va morir per nosaltres*.

En el mateix sentit, sant Joan s'expressa ben clarament: *Tant va estimar Déu el món*. ¿Com el va estimar? Deixant perdre totes les altres coses, va alçar una Creu. Després d'haver dit: *Tant va estimar Déu el món*, hi afegí: *que va donar el seu Fill unigènit perquè el crucifiquessin, perquè tot el qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui la vida eterna*. Si la Creu és, doncs, motiu d'amor i de glorificació, no diguem que és per la Creu que ens afligim. No plorem pas mai per la Creu, sinó pels nostres pecats. Per això dejunem.

Responsori breu

V. Jo clamo: Senyor, compadiu-vos de mi.

R. Jo clamo: Senyor, compadiu-vos de mi.

V. He pecat contra vós, salveu-me la vida.

R. Senyor, compadiu-vos de mi.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Jo clamo: Senyor, compadiu-vos de mi.

Càntic de Maria

Antifona Qui perdi la seva vida per mi, la salvarà per sempre, diu el Senyor.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Antifona Qui perdi la seva vida per mi, la salvarà per sempre, diu el Senyor.

Pregàries

Celebrem la misericòrdia de Déu, que ens il·lumina amb la gràcia de l'Esperit Sant perquè resplendim per la nostra fe i les obres bones. Preguem el Senyor tot dient:

Vivifiqueu, Senyor, el poble que Crist ha redimit.

Senyor, font i origen de tota santedat, per mitjà del misteri eucarístic uniu més íntimament a Crist els bisbes, preveres i diaques, perquè vegin renovada la gràcia que els fou conferida per la imposició de les mans en la seva ordenació.

Ensenyeu els vostres fidels a participar digna i fructuosament en la taula de la Paraula i del Cos de Crist, perquè realitzin en la seva vida el que han rebut en el sagrament.

Concediu-nos la gràcia de reconèixer en cada home la dignitat d'un fill vostre, redimit per la sang de Crist, a fi de respectar la llibertat i la consciència dels nostres germans.

Que tots els homes sàpiguen moderar l'afany de posseir béns terrenals, i atenguin a les necessitats dels altres.

Apiadeu-vos dels fidels que avui heu cridat d'aquest món, i doneu-los l'eterna benaurança.

Invoquem Déu Pare amb la pregària que Jesús ens ensenyà:

Pare nostre.

Oració

Oh Déu, les santes màrtirs Perpètua i Felicitat, empeses per la caritat, vanceren el turment de la mort i superaren la persecució; concediu-nos, per la seva intercessió que creixem sempre en el vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).